

af en Regjering, som Rigsdagen har Tillid til, faaer det enkelte Lovgivningsværk færdigt. Hele denne betraggende Betragtning med Hensyn til alt sundt Lovgivningsarbejde, som Grundloven forudsætter, og som Forretningsordenen i begge Thing ordinært henholder sig til, idet den giver passende Respit fra den ene Forhandling til den anden, forekommer det mig er bleven fuldstændig tilfredsfor for altfor mange Spørgsmaals Vedkommende ved den Maade, hvorpaa det høie Thing benytter en Undtagelsesregel i Forretningsordenen. Jeg benægter ikke Nødvendigheden af en saadan Regel i Forretningsordenen, thi der kan forekomme Tilfælde, hvor der er Dødsfare for en Sag af Betydning for Landet, og vi maa altsaa have en saadan Regel i Forretningsordenen. Men naar man ved et Forslag som dette og lignende, med Hensyn til hvilke det aldeles ikke er magtpaaliggende, om de komme til Afgjørelse den ene Dag eller den anden, stadig benytter flertalsretten til at føre Sagerne saaledes frem, kan jeg ikke skjønne rettere, end at man gaar ind paa en Bei, ifølge hvilken en øieblikkelig Stemning i Thingene, maaft forberedt ved Udenomsaftaler, kan frembringe Lovgivningsresultater, som kunne fremfalde store Vanstieligheder. Jeg kan derfor ikke stemme for et Forslags Fremme, om hvilket jeg, paa Grund af den Skynding, hvormed det skal søges ført igjennem, ikke kan faae de fornødne Forklaringer og Dplysninger. Jeg vil kun gjøre opmærksom paa, at jeg ikke skjønner, at de 14 Medlemmer, som her er Tale om, i nogen Maade faae større Ret til at erhverve sig Dplysninger, end et Fællesudvalg har efter Grundlovens og Forretningsordenens Forrifter. Der er ingen Myndigheder i eller udenfor Rigsdagen, der have nogen Forpligtelse til at give dem Dplysninger, som et Fællesudvalg ikke kan faae hos de administrative Myndigheder, og jeg kan derfor ikke tro, at denne Sommerdagsdag paa 14 Medlemmer, som man her vil lave, i nogen Maade vil fremme disse Sager ved en fortsat senere Behandling. Men forsaavidt Meningen er, at man nærmer sig Slutningen af Samlingen, og det synes jo, som om Alle forudsætte, at vi skulle sendes hjem den 1ste April, for at den nye Stjerne kan opgaa, det tiende Finantsprovisorium — forudsat altsaa, at det er Tilfældet, saa tror jeg, at der med Hensyn til den største af disse Sager, nemlig Frikhavnen, baade i det, der her foregaar, og i Landstingets Stilling maa ligge den størst mulige Opfordring for Regjeringen til at skaffe de bedst mulige Dplysninger om sit Forhold overfor de fremsatte Indvendinger.

Naar een af de saa Repræsentanter for den store Handelsstand, som findes her i Rigsdagen, har reist saa store Indvendinger mod Frikhavnen, som der ere reiste, uden at man i Forretningsordenen her hjemme har optraadt med Styrke imod dem, saa kunne selv de varmeste Venner af Frikhavnen blive betænkkelige og frygte for, at den tilbels kan komme til at ligge i Luften, medmindre det absolut skulde være en Havn for Udlændinge. Jeg er derfor tilbøielig til at tro, at Regjeringen i Forhandlinger, der ere førte, har Initiativ nok til at benytte Sommeren til Undersøgelse af det store Spørgsmaal og det dermed i Forbindelse staaende Spørgsmaal om Opførelse af Frikagerbygninger i Kjøbenhavn. Svad dette Sidste angaar, saa komme vi jo snart — det er jo ingen Hemmelighed — til at behandle det, og der er indenfor Thinget meget forskellige Meninger om, hvorvidt det kan siges at staa i saadan Forbindelse med Havneanlægget, at man, som her i Lovforslaget, bør føre det hele sammen. I alt Fald vil dette i mine Dine blive en Foregribelse af det Spørgsmaal, som kommer til at foreligge ved Finantslovens 3die Behandling. Meningerne ere, efter min Mening med Rette, meget afvigende, og den Mening er ingenlunde ubegrundet, at Frikagerbygningen er særdeles vigtig, idet den kan komme til at gavne en større Del af de mindre Grossister, for hvem Frikhavnen aldeles ikke faaer nogen Betydning, og at det er en nyttig og nødvendig Foranstaltning, der er aldeles uafhængig af Frikhavnen. Jeg kan derfor ikke stemme for dette Forslags videre Fremme. At det bliver fremmet alligevel her, veed jeg vel, men jeg skal dog baade paa dette og paa andre Punkter møde med min Indsigelse mod denne extraordinære Behandlingsmaade, som man bruger ligeoverfor et Forslag, paa hvilket det ikke er nødvendigt at anvende den.

Judenrigsministeren (Singerlev):

Jeg skal tillade mig at udtale, at jeg ikke skjønner, at denne Plan trænger til, at der med Hensyn til den nedsættes en Kommission, som her foreslaet, da alle de Spørgsmaal, som det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds (Tauber) som Ordfører for Forslagsstillerne fremhævede som nødvendig Gjenstand for Undersøgelse, dels ere undersøgte, dels videre kunne undersøges; det ærede Medlem nævnte ikke et eneste nyt Punkt. Med Hensyn til det andet Things Stilling skal jeg naturligvis udtale mig med alt Forbehold, men det vilde dog være høist mærkværdigt, om et Thing, som har vedtaget et Lovforslag og altsaa fundet det til-